

פרשה למעשה

דברי תורה וחידושים • חסידות • הלכה והנהגות

על פרשיות השבוע

אתכפיא

"והקרבתם עלה אשה ריח ניחח לי-ה-ו-ה פרים בני-בקר" וגו' (במדבר כט, יג)

בסוף פרשתינו אנו מצוים בקורבנות של חג הסוכות. בין הקרבנות אשר אנחנו נקריב בעז"ה בחג הסוכות בבית המקדש במהירה בימינו, נמצאים "פרים בני-בקר". פר הוא סמל ליצר הרע שגם נקרא בשם "נפש הבהמית". התורה הקדושה כאן מצווה אותנו להקריב ביום הראשון של סוכות שלושה-עשר פרים צעירים, ביום שני שנים-עשר והקב"ה הוריד את מספרם עד אחד ביום השמיני, יום אחרון של סוכות, ועד סוף החג נשרפו כל הפרים.

מכאן יש לנו רמז איך להתנהג ולכבוש את היצר. ידוע היטב שהתאוות הגשמיות כמו שינה, אכילה ושאר תאוות עולם מחזקים מאוד את היצר. הוא כל כך חזק מכיוון שאנחנו הוספנו לגבורתו מאז הלידה ע"י שינה ואוכל וכו' (כפי שמסביר הרב בספר התניא). אנחנו לא יכולים להתקיים בלי גשמיות, ועלינו להשתמש בגוף ודברים גשמיים ככלים לקיים דרך הגשמיות את המצוות, וכך למשוך אלקות לעולם הזה.

אמנם, איך אנו עושים כן אם היצר הולך ומתחזקת כל יום (שם)? התשובה נמצאת בפרשה שלנו: כהוזכר לעיל, השי"ת ציווה אותנו להקריב את הפרים בני-בקר ולהוריד את מספרם באחד מ-שלושה-עשר ביום הראשון ל-אחד בים האחרון של החג, ואז נמצא שכל הפרים ישרפו. בעבודת ה' זה אומר שעלינו לכבוש את היצר ו-"לשרוף" אותו, וזה נעשה בהדרגה, כמו שנבאר להלן.

אלקות ותאוות העולם אינם מתאימים יחד. אי אפשר ליהנות מעולם הזה ולהתעלות בקדושה או אפילו להישאר באותה המדרגה. ולכן יהודי צריך להרגיל את עצמו להסתפק בלי דברים שהוא לא צריך באמת. התעסקות בדברים שאין להם מטרת תורנית עלולים לגרום בלבול במוח והם הפרעה גדולה בעבודת ה'; ידוע האימרא: "מה שאסור, אסור ומה שמותר, לא צריך". פעם בישיבה שאלו הבחורים את אחד הרבנים האם "בסדר למרוח את החמא על הפרוסה לחם" והוא ענה לשים אותה בצד ולטבול את הפרוסה. שהרי ע"י זה התלמידים רצו לשבור את הגוף בכדי להתעלות בקדושה, היינו לחזק את נפש האלקית שלהם.

ואע"פ שלא כל אחד במדרגה גבוהה כמו התלמידים הנ"ל, יש מצבים בחיים של כל אחד מאתנו לאין מספר בהם ראוי להשתמש בכלל הזה, כל אחד לפי יכולתו ומדרגתו, ועניין זה בעבודת השם נקרא בשם אתכפיא.

אדם צריך להיזהר לא לנסות לעשות צחוק מדברים "קטנים" כי הם דברים גדולים בעבודת ה'. אומר הרבי מליבוויטש (שיחות קודש יב תמוז תשי"א, שיחה ב): "חסידות מלמדת שהמבטל את גופו מושך עליו קדושה שדווקא מחזק את הגוף ומוסיף לו שנים לחיות".

האיש הישראלי צריך לבדוק את עצמו היטב האם האכילה, שינה וכו' הם לשם שמים או לתענוג גופני. אם הם בכדי לעבוד את ה' ביותר כוח, החיות הולכת לצד הקדושה. האדם שמשדל ברצינות ולפי יכולתו לעשות אתכפיא משפיע לטוב על נשמתו, שהיא החלק הכי חשוב באדם. והמעלה רוחני אשר הוא יכול להשיג ע"י שבירת הנפש הבהמית היא בלתי תיאור, ונוסף על כך הוא דווקא מיטיב את גופו שהוא צריך בכדי ללמוד את התורה ולשמור את המצוות.

ממה שכתבנו לעיל ראינו איך חשוב לשמור על הנשמה ועל הגוף דרך אתכפיא. ועל ידי זה נגיע לשלוט על היצר הרע בכל מצב במחשבה, דיבור ומעשה. בעבור זה התורה מורידה את מספר הפרים עד שהאחרון נשרף: לוקחים את היצר ושורפים אותו לאפר. דהיינו כאשר יהודי מתאמץ להתרחק – בהדרגה – מתענוגים גשמיים שאינם לשמה ומאיסורים כמו לשון הרע, ביטול תורה וכיוצא בזה ומתרגל לשקול את כל מעשיו האם הם לשמה, בכך הוא שובר את היצר לגמרי ואז יהיו לו מנוחת הנפש לעבוד את בוראו בלי שום הפראות, אלא בנחת ובטוב לבב.

גליון זה נתרם ע"י

הרה"ח ר' זאב יחיאל בעער
שיחי'

גליון זה לע"נ

דויד בן יעקב שיפר
ת.נ.צ.ב.ה.

"ושאלתי את פי משיח אימת אתי מר, והשיב לי, בזאת תדע, בעת שיתפרסם
למודך ויתגלה בעולם יפוצו מעיינותיך חוצה"

כתר שם טוב, א

הפרסום שלכם

יכול להופיע כאן

בכדי להקדיש, לממן או לקבל את הגליון דרך דואר אלקטרוני נא ליצור קשר:

ParashaLeMaisse@gmail.com

© פרשה למעשה " ירושלים התשפ"א, נכתב ע"י הרב דניאל שיפר

